

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ετησία δρ. 8,—
Εξαμήνιος 4,50
Τριμήνιος 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἑτησία φρ. 10,—
Εξαμήνιος 5,50
Τριμήνιος 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθῆναις, 10 Ἰανουαρίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 6

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULIES CHANCEL

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Πῶς ἐκτυποῦσεν ἡ καρδιά τοῦ Ραούλ, τὴν στιγμὴν ποῦ ἐπερνοῖσε, μὲ τὸν νέον του προστάτην, τὴν καγγελόθυραν τοῦ κήπου! Ἄν αἱ γεροντοκόραι ἤρουντο ;...

Καὶ ἡ ὑπόδοχή ποῦ τοῦ ἔκαμαν, μὲν εἰσῆλθεν, ἦτο ὀλίγον ἐνθαρρυντική. Ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία, ἡ ἑποῖα ἐσυγύριζε τὸ σάλονι, φοροῦσα λευκὴν καμιζόλαν καὶ παλὰ γάντια τρυπημένα, διέκοψε τὴν ἐργασίαν τῆς καὶ εἶπεν αὐστηρῶς πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τῆς:

— Πάλι σήμερα παρήκουσες, Ραούλ!... Γιατὶ βγήκες ἀπὸ τὴν κάμαρά σου χωρὶς νὰ σὲ φωνάξωμε;... Τί σοῦ χθές; Σὲ εἰδοποιῶ ὅτι αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἔτσι, καὶ ὅτι θὰ πάρωμε πολὺ αὐστηρὰ μέτρα ἐναντίον σου, γιὰ νὰ μὴ καταντήσῃς ὀλωσδιόλου ἀδιόρθωτος!

Ὁ Τορπὲν ἀνέλαβε νὰποκριθῇ εἰς τὸ δυσοῖνον αὐτὸ προσόμιον.

— Δεσποινίς, εἶπεν, ἴσα-ἴσα ποῦ ὁ μικρὸς ἦλθε νὰ μ'εὔρῃ, διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς μίαν κατάστασιν τόσο δυσῥεστον καὶ διὰ σὲ καὶ δι' αὐτόν.

— Δὲν ἐννοῶ, κύριε Τορπέν, ἀπεκρίθη ἀποτόμως ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία, πῶς ἀνακατεύεσθε σεῖς εἰς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον θέλωμεν νὰναθρέψωμεν τὸν ἀνεψιὸν μας!

Ὁ φαρμακοποιὸς ἔχασε τὴν ὑπομονήν.

— Πράγματι, εἶπεν ἀνακατεύομαι σὲ μιὰ ὑπόθεσι ποῦ δὲν μὲ ἀφορᾷ τὸ κάμω ὅμως διὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ποῦ τὸ συμπαθῶ καὶ ποῦ βλέπω ὅτι σεῖς αἱ τρεῖς δὲν εἴσθε ἱκαναὶ νὰ τὸ ἀναθρέψετε ὅπως πρέπει.

Ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία ἐθύμωσε.

— Καὶ πόῃς θὰ τὸ ἀναθρέψῃ καλλίτερα ἀπὸ μᾶς; ἐφώναζε. Μήπως μερικοὶ-

μερικοὶ ποῦ παρμελοῦν τὴν ἐργασίαν των καὶ ἀψηροῦν τὸ αἶσχος τῆς χρεωκοπίας; Ὁ Ραούλ, βλέπων ὅτι ἡ συνομιλία ἐλάμβανεν ἐπικίνδυνον τροπὴν, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπέμβῃ.

— Εγώ, θεία μου, εἶπεν, ἐπῆγα καὶ παρεκάλεσα τὸν κ. Τορπέν νὰ ἐλθῇ νὰ σὲ πῇ ὁ ἴδιος, ὅτι θέλω νὰ μὲ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασία του καὶ νὰ μὲ πάρῃ μαζὺ του στὴν Ἀμερικὴ.

— Μαλιστα, δεσποινίς, ὑπέλαβεν ὁ φαρμακοποιός· εἶμαι διατεθειμένος νὰ β. ῥήθσω αὐτὸ τὸ παιδί, ποῦ μοῦ φαίνεται ἐξυπνο καὶ γενναῖο, νὰ κάμῃ τὸ μέλλον του, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐδῶ εἶνε πολὺ δύσκολο.

Ἡ δεσποινὶς Αἰμιλία ἔμεινεν ἀπαθής· ὁ Ραούλ ὅμως ποῦ τὴν ἐκύτταζε μὲ προσοχήν, παρετήρησεν ὅτι τῆς καλάρεσεν ἡ ἰδέα νὰπαλλαχθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ τὸ φόρτωμα τοῦ ἀνεψιοῦ.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς σιωπῆς, ἐξαφνα ῥώτησε:

— Καὶ πότε φεύγετε, κύριε Τορπέν;

— Μετὰ πέντε ἡμέρας, γιὰ τὴν Μασσαλία. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἐπιβιβασθῶ εἰς τὸ ὑπερωκεάνειον Πάμπα γιὰ τὴν Ἀμερικὴ.

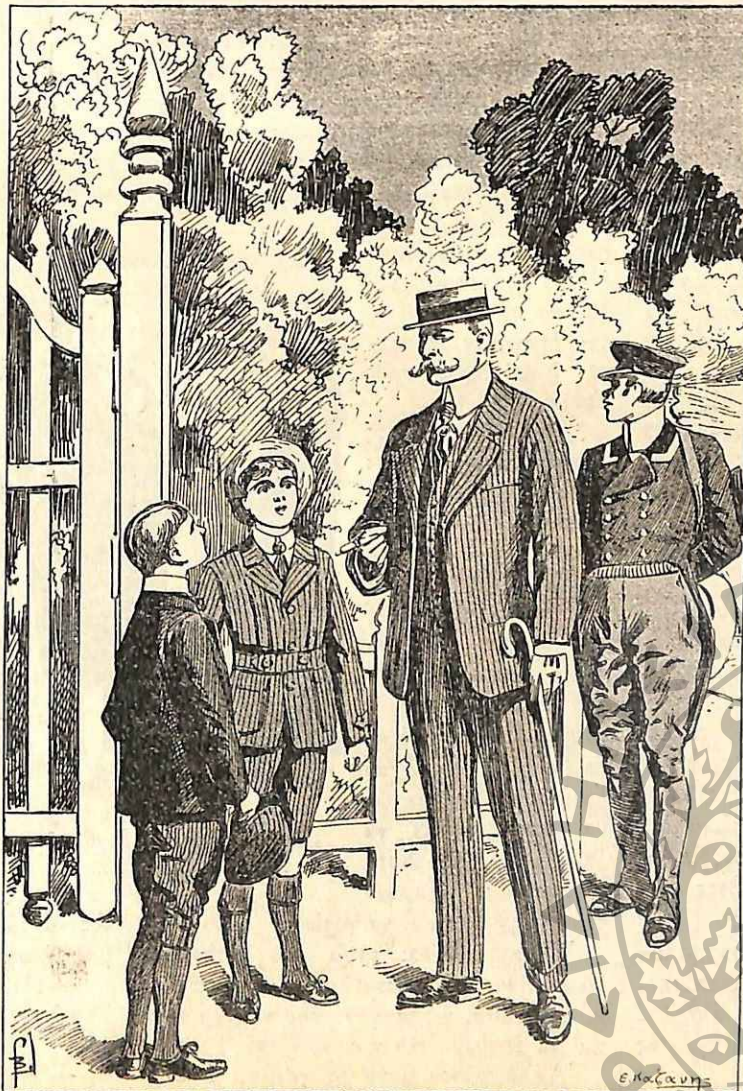
— Καὶ πόσο κοστίζει τὸ ταξεῖδι;

— Ἐκατὸ φράγκα γιὰ κάθε μετανάστη.

— Καὶ αὐτὰ τὰ ἑκατὸ φράγκα, διέκοψεν ὁ Ραούλ, ἀναλαμβάνω νὰ τὰ εὔρω μόνος μου.

— Πῶς; ῥώτησεν ὑψώουσα τοὺς ὤμους ἡ γεροντοκόρη· μὲ τὸ νὰ γυρίσῃς στοὺς δρόμους καὶ νὰ τρέχῃς στὰ ἀεροδρόμια;

— Ἴσως, ἀπεκρίθη ὁ Ρα-

«Α! ἐσὺ εἶσαι ποῦ θὰ πᾶς στὴν Ἀμερικὴ μ' ἐκεῖνον τὸν παλαῶ τὸν Τορπέν;...» εἶπεν ὁ κ. δὲ-Κουρτέγ.

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια).

Ἡ εἰσοδὸς τοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἀστυνόμου ἐπρόκαλεσεν ἀληθινὴν κατά- πληξιν. Ὁ Ἀστυνόμος ἐσκήνωσεν ἀπὸ τὴν καρέκλαν τοῦ μὲ τὴν ὁρμὴν καὶ ἡ φυ- σιογνωμία τοῦ ἐξέφρασε τρόμον τόσο- ν κω- μικόν, ὥστε ὁ Μωρίς δὲν ἤμπόρεσε νὰ μὴ γελάσῃ.

— Πείθομαι, κύριε, ἀπὸ τὴν ἐκπληξί- σας, τῷ εἶπεν, ὅτι ἡ ὁμοιότης μου μὲ τὸν κλέπτην ποῦ συνελήφθη τὸ ἀπόγευμα, εἶνε ἀκόμη μεγαλειτέρα ἀφ' ὅσον ἐφанта- ζοῦμαι.

— Ναί, ἐψιθύρισεν ὁ Ἀστυνόμος, ἐνό- μισα...ναί, μὰ τὴν ἀλήθειαν... Ἄν δὲν ἤ- ξευρα πῶς αὐτὴ τὴν ὥρα εἶνε φυλακι- σμένος, θὰ ὠρικόζομαι ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εὐρίσκεται μπροστά μου.

— Ἐρχομαι ἀκριβῶς γι' αὐτὴ τὴν

— Εἶνε αὐτός!... αὐτὸς εἶνε!... φυ- λαττέ τον!... μὴ φύγῃ!...

Ἀμέσως οἱ ἀστυφύλακες ἐφράξαν τὴν θύραν. Καὶ ὁ κ. Ἀστυνόμος εἰσῆλθας εἰς τὸ γραφεῖον χειρονομῶν καὶ φωνάζων ἀσυνάρτητα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν μόνον ἐν- νόησεν ὁ Μωρίς: ὅτι ὁ κλέπτης δὲν εὐ- ρίσκετο πλέον εἰς τὴν φυλακὴν του!

— Τῶσκάσε; εἶπεν ὁ Μωρίς.

Μία λέξις, ἐπανερχόμενη κάθε τόσον εἰς τὸ στόμα τοῦ ὠργισμένου ἀστυνόμου, ἐξηγοῦσε τὰ πάντα:

— Τὸ παράθυρο!... τὸ παράθυρο!...

Ἐξάφνα ὁ ἀστυνόμος ἐπαυσε νὰ χειρο- νομῇ, τὸν Μωρίς, ἐστάθη ἐμ- πρὸς τοῦ καὶ τῷ εἶπε:

— Μάλιστα, τῶσκάσε, ἐκτός ἀν...

— Ἐκτός ἀν; ἔκαμε ὁ Μωρίς.

— Ἐκτός ἀν ξαναγύρισε! προσέθεσεν ὁ ἀστυνόμος, θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ νέου.

— Ὅχι δά! εἶπεν αὐτὸς εἰς τόνον μου- φῆς: μιλάτε σοβαρά; Νομίζετε πῶς ἕνας

ἄλλος, κάμετέ μου τὴ χάρι νὰ ἰδῆτε ἂν ἡ βαλίτσα...

— Μπιῶ, διέταξεν ὁ ἀστυνόμος: πῆ- γαινε νὰ φέρῃς τὴ βαλίτσα ὅσο νὰ τηλεφω- νήσω ἐγώ. Νὰ τὰ κλειδιά.

Μετὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁ ἀστυ- νόμος ἤξευρε ποῖον ἔχει ἐμπρὸς του. Ἐ- ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν Μωρίς διὰ τὸ λάθος κ' ἐκύτταξε γύρω του νὰ ἰδῇ ποῦ εἶνε ὁ Μπιῶ μὲ τὴν βαλίτσαν.

— Τί ἔγινε αὐτός; εἶπε μὴ βλέπων κανένα.

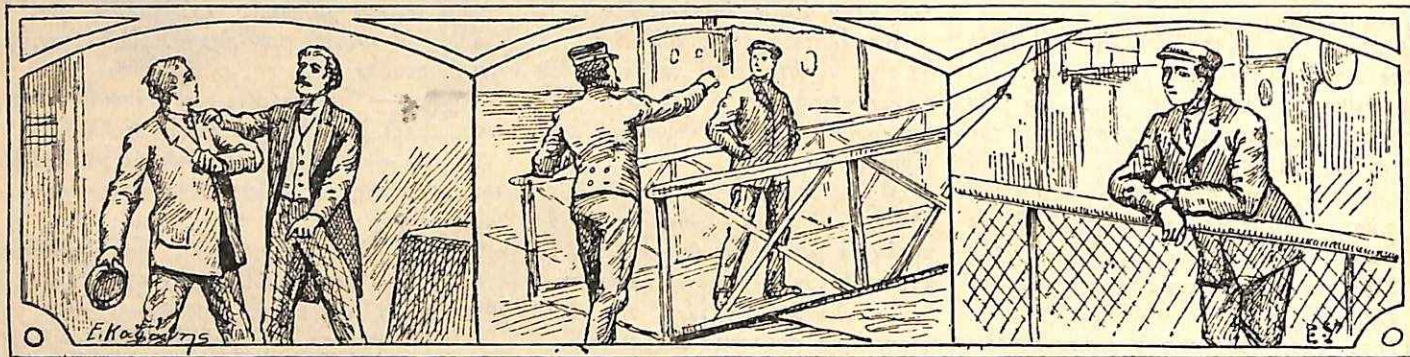
Καὶ ἤτοιμάσθη νὰ κτυπήσῃ τὸ κου- δοῦνι.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνοίξε ἡ θύρα καὶ ὁ Μπιῶ κραυγάζων:

— Πάει κ' ἡ βαλίτσα!... Δὲν εἶνε πιά στὸ τραπέζι... Ἐψάξα παντοῦ, τίποτα! Ἐφαντῆ!

— Ἦμουν βέβαιος, ἐτραύλισεν ὁ Μω- ρίς. Ἄ, μὰ εἶνε φοβερός αὐτός ὁ Σωσίας μου!...

Χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμὴν, ἀπεχαιρέτησε

ὑπόθεσι, εἶπεν ὁ Μωρίς: αὐτὸς ὁ ἀνθρω- πος μοῦ κλέψε ἕνα πράγμα πολὺτιμο γιὰ μένα, καὶ ἐπειδὴ εἶχε μαζί του μιὰ βα- λίτσα...

Ἀλλὰ δὲν ἤμπόρεσε νὰ ἐξακολουθήσῃ. Εἶδεν ὅτι ὁ Ἀστυνόμος δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὰ λόγια του, ἀλλὰ τὸν ἐκύτταξε μὲ ἀμφιβολίαν, μὲ ὑπόψιν...

Ἐντωμεταξὺ εἶχε κάμῃ κ' ἐκφραστικὸν νεῦμα πρὸς τοὺς ἀστυφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο εἰς τὴν θύραν, καὶ ὁ Μωρίς τὸν ἤκουσε νὰ ψιθυρίζῃ:

— Δὲν μπορῶ νὰ ἡσυχάσω... πρέπει νὰ πάω νὰ ἰδῶ.

Κατόπιν ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰν πελωρίαν δέσμη κλειδιῶν καὶ ἐ- ξῆλθεν ἀποτόμως. Ἐπῆγαινε βέβαια εἰς τὸ κρατητήριον, ὅπου ἦτο κλεισμένος ὁ κλέπτης.

— Ἐπρεπε νὰ παρακαλέσω τὸν Ἀστυ- νόμο τοῦ Παρισιῦ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐπί- σκεψί μου τηλεφωνικῶς, ἐσυλλογίσθη ὁ Μωρίς. Ἐτσι θὰ μ' ἐπερίμενε καὶ θὰ πέφευγα αὐτὴ τὴ χρονοτριβή.

Ἐξάφνα ἠκούσθη θόρυβος, κραυγαί, θλασφημίαι καὶ, ὑπὲρ πάντα, ἡ συγχυ- σμένη φωνὴ τοῦ κ. Ἀστυνόμου, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε:

κλέπτης θὰ ἦταν τόσο κουτός νὰ ξαναγυ- ρίσῃ;...

— Ἄν εἶνε γιὰ νὰ πάρῃ κάτι τί, τὴ βαλίτσα τοῦ παραδείγματος χάριν, γιατί ὅχι; ἀπεκρίθη ὁ ἀστυνόμος μὲ μειδίαμα θριάμβου.

— Ἄ! ἐφώναξεν ἑξαφνα ὁ Μωρίς: ποῦ εἶνε αὐτὴ ἡ βαλίτσα; τὴν ἔχετε; Πητέ μου!

— Χμ! βλέπω ὅτι ἡ βαλίτσα σᾶς ἐνδια- φέρει! ἐγέλασε σαρκαστικῶς ὁ ἀστυνόμος: βεβαιότατα ποῦ τὴν ἔχετε! Εἶνε μέσα... στὸ γραφεῖο τοῦ ἀρχικλητῆρος.

— Μὰ εἰσθε βέβαιοι; ἠρώτησεν ἀγω- νιστικῶς ὁ Μωρίς.

— Τί σᾶς νοιάζει!... Καὶ δὲν μοῦ λέτε, πῶς θὰ ξέρατε σεῖς γιὰ βαλίτσα, ἂν δὲν...

— Ἐμὰ θὰς τὰς λεπτομερείας αὐ- τῆς τῆς συλλήψεως, τὸν διέκοψε μὲ θυ- μὸν ὁ Μωρίς, ἀπὸ τὸν κ. Ἐρμέλ, διευ- θυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων!

— Ἀλήθεια; ἐξεπλάγη ὁ ἀστυνόμος. Μὰ δὲν συλλογίζεσθε, ὅτι ἀρκεῖ νὰ τη- λεφωνήσω, διὰ νὰ...

— Αὐτὸ κ' ἐγὼ θὰ σᾶς παρακαλοῦσα, τὸν διέκοψε πάλιν ὁ Μωρίς. Ἀλήθεια, ἐξέλασα νὰ σᾶς πῶ τὸ νόμμά μου! Μωρίς Ζιλλάρ, στάς διαταγὰς σας!... Προτῆτερ

τὸν ἐκστατικὸν ἀστυνόμον καὶ ἔτρεξεν εἰς τὴν προκυμαίαν, συλλογισθεὶς ὅτι ὁ κλέ- πτης ἀφελκτικῶς θὰ ἐπέδ-βάλετο διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

— Βρήκα μαλλί νὰ ξάνω μ' αὐτὸν τὸν κατέργαρο! ἐμουρμούριζεν ἀλλὰ ποῦ θὰ μοῦ πᾶν! Ὅλα τὸν κυνηγῶ ὥς τὴν ἀκρὴ τοῦ κόσμου. Καὶ νὰ ἰδοῦμε ποῖος θὰ νι- κήσῃ ἐπιτέλους: ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἢ ὁ Σωσίας του;

Τρέχων ὁλονὲν πρὸς τὴν προκυμαίαν, ὅπου ἐστάθμευαν τὰ τμήματα τὰ ἐκτε- λούντα τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Διέπτης καὶ Νιουάδεν, ἐσυλλογίζετο μὲ τί τρό- πον θὰ ἐδεβαίωνετο ὅτι ὁ κλέπτης τοῦ εὐ- ρίσκετο εἰς κανὲν ἀπὸ αὐτά, χωρὶς νὰ τὸν βάλλῃ εἰς ὑπόψιν...

Ἐκύτταξε τ' ὠρολόγι του: ἕνδεκα παρὰ τέταρτον. Τὸ ἀτμόπλοιο, τῷ εἶπαν, θὰ ἐφευγεν εἰς τὰς ἕνδεκα ἀκριβῶς. Ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπιθεωρήσῃ εἰς τόσον ὀλί- γην ὥραν. Ἀλλ' ὅτε ὑπῆρχε φόβος, ἐνῶ αὐτὸς θὰ ἐρευνοῦσε μέσα, ὁ κλέπτης νὰ βγῇ πάλιν εἰς τὴν ξηράν, χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ.

Ἐξάφνα ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του, λέ- γων:

(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

Αγαπητοί μου,

Ἀ παράσημα δίδονται εἰς ἀνδρας καὶ συνή- θως γέροντες. Ὅταν ἀκούετε ὅτι ὁ τάδε εἶνε ἱππότης τοῦ τάδε τάγματος μὲ τὸν δαῖνα Σταυρόν, πρέπει νὰ φαντάζεσθε ἕνα σοβαρὸν κύριον, μὲ ρενδιγκόταν ἢ στρατιωτικὴν στολὴν, καὶ μὲ ἀσπρα μαλλιά. Σπάνιον πρᾶγμα νὰ πάρῃ παρήση- μόν μιὰ γυναῖκα. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅταν ἡ διάσημος τρα- γωδίστρια Σάρα Μπερνάρ, πρώτη, ἐγενεῖν ἱππότης τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, ἐγάλασεν ὁ κόσμος.

Κι' ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια ποῦ εἶνε ἰδρυμένον τὸ Τάγμα τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Σωτήρος, μιὰ μόνον γυναῖκα ἕως τώρα ἐπῆρε τὸν Σταυρόν: ἡ κυρία Ἄννα Παπαδοπούλου, ἡ ἡρωϊκὴ ἀδελφὴ τοῦ ἥρωος Παύλου Μελά, ἡ ἀρσενικὴ καὶ ἀκούρατος νοσοκόμος, ἡ παρηγο- ρία καὶ ἡ περιθαλψὶς τῶν τραυματιῶν.

Ἀλλ' ἰδοὺ τώρα ποῦ παίρνει παρήση-

μον καὶ ἕνα παιδί. Ὁ μεγάλος εὐρωπαϊ- κὸς πόλεμος ἀνέδειξε καὶ τὸν πρῶτον μικρόν, ἀνῆλικον Ἱππότην. Εἶνε Γερμα- νὸς ἀπὸ τὸ Κολμάρ, καὶ ὀνομάζεται Ἀλφόνσος Κέρβελε, μόλις δεκατριῶν ἐτῶν. Καὶ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἰδίας ἡλικίας, ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόλιν, παρηκολούθησαν τὸν γερ- μανικὸν στρατόν. Ἀλλὰ τὰ ἐστεῖλαν ὅλα εἰς τὰ σπῆτια των. Μόνον ὁ μικρὸς Κέρ- βελε κατώρθωσε νὰ μείνῃ ὡς ἐθελοντὴς καὶ νὰ φορέσῃ τὴν στολὴν τοῦ στρατιώτου. Τὸν ἐκρίναν φαίνεται ἱκανόν καὶ δὲν διε- ψεύσθησαν. Ἡ δρᾶσις τοῦ ὑπῆρξεν ἡρωϊκὴ. Ἐλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας καὶ εἶς μιὰν ἐξ αὐτῶν, διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς εὐφυΐας του, ἔσωσε δύο ἀξιωματικούς. Κατόπιν συνελήφθη αἰχμάλωτος ἀπὸ τοὺς Γάλλους. Ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ, ἀποκομίζων μάλιστα, καὶ... ὅκτῳ γαλ- λικὰ τουφέκια. Τὸ χάρος των ὅμως ἦτο ἀνώτερον τῶν δυνάμεων του καὶ εἰς τὸν δρόμον ἠναγκάσθη νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ, ἀφοῦ πρῶτα, σὰν φρόνιμος ἄνθρωπος, τὰ κατέστρεψε.

Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ γερμανικὸν στρατόπεδον, κρατῶν ὡς λάφυρον ἕνα μόνον τουφέκι, οἱ συστρατιῶταί του τὸν ἀπεθῆω- σαν. Καὶ ὡς κορύφωμα τῶν τιμῶν ποῦ τοῦ ἐγενεῖν, ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ἐπροβίβασεν εὐθὺς εἰς ὑπαξιωματικὸν καὶ τῷ ἀπένευμε τὸ παράσημον τῆς ἀνδρείας,

τὸν Σιδηροῦν Σταυρόν πρώτης τάξεως! Εἶνε ἀληθές, ὅτι σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, δὲν θὰ λάβῃ τὰ διάσημά του, παρὰ μετὰ τρία ἔτη, ἀφοῦ δηλαδὴ συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ἔκτον τῆς ἡλικίας του. Ἀλλ' ἀδιόφορον! ὁ Ἀλφόνσος Κέρβελε θεωρεῖται ἀπὸ τώρα παρασημοφορημένος καὶ εἶνε ὁ μικρότερος τῶν ἱπποτῶν.

Βλέπετε λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ὅτι ἡ ἡλικία δὲν εἰς τίποτε. Καὶ πα- ράσημον ἀκόμη εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πάρῃ ἀπὸ δεκατριῶν ἐτῶν παιδί, — τὸ ἴδιον πα- ράσημον ποῦ παίρνουν οἱ ἀσπρομάλληδες ἄνδρες... Πόσα παιδιὰ, δεκατριῶν, δεκα- πέντε, δεκαεπτὰ ἐτῶν, καὶ μεγαλιτέρα ἀκόμη, ὅταν πρόκειται νὰ κάμουν ὅ,τι δῆποτε, καὶ τὸ ἀπλοῦστερον πρᾶγμα, λέγουν: «Εἶμαι μικρός!» Ἀλλ' ἰδοὺ, ὅτι ποτὲ δὲν εἶνε κανένας μικρός. Μικρὸ εἶνε μόνον τὸ μάτι του, ὅπως ἔλεγαν ἡ γαριέλας μας. Καὶ ἄμα θέλῃ, ὅλα εἰμπο- ρεῖ νὰ τὰ κάμῃ. Ἀκόμη καὶ νὰ γίνῃ στρα- τιώτης, νὰ πολεμήσῃ, νὰ σώσῃ δύο ἀξιω- ματικούς, νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος καὶ νὰ δραπετεύσῃ μὲ ὅκτῳ τουφέκια. Ὑπο- θέτω ὅτι δὲν γίνονται δυσκολώτερα ἀπὸ αὐτά, ποῦ ἔκαμε ἕνα παιδί τόσο μικρό, ὥστε διὰ νὰ κοσμήσῃ τὰ στήθη του μὲ τὸ παράσημον ποῦ τοῦ ἐδωσαν, πρέπει νὰ περιμένῃ τρία ἀκόμη χρόνια...

Σας ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

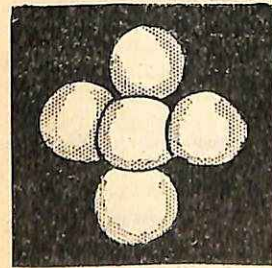
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Βασιλικὴ μεγαλοπρέπεια

τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, ψευδῇ γενεϊάδα ἀπὸ δέρμα πιθήκου!

Μοναδικὸν Κόσμημα

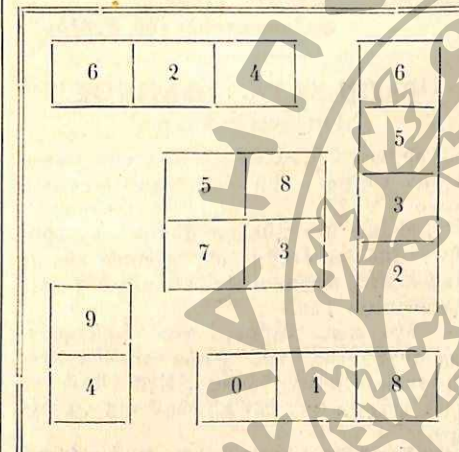
τῆς Αὐστραλίας. Τὰ μαργαριτάρια αὐτά

ἐξετιμήθησαν διακόσιες πενήντα χιλιάδες φράγκα.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α') Πρόβλημα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σηματοφύρου Ἑλληνος

Συναρμολογήσατε τὰ πέντε αὐτὰ τεμά- χια μὲ τοὺς ἀριθμούς, οὕτως ὥστε ν' ἀποτελέσουν τετράγωνον, εἰς τὸ ὁποῖον, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν τῆς δευτέρας σειρᾶς νὰ εἶνε κατώτερον τῆς ἀνω, τῆς τρίτης κατώτερον τῆς δευτέρας, καὶ τῆς τετάρτης κατώτερον τῆς τρίτης.

β') Παίγνιον

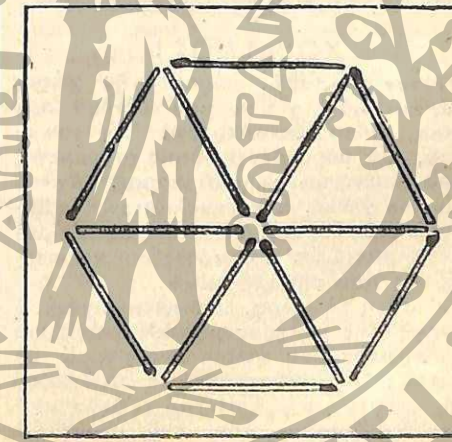
Ἐστάλη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα

Ε	ΣΠΕΡ	Ι	ΟΣ	ΜΟΡ	ΝΟΣ
ΧΙ	ΡΑ	ΝΑ	ΝΕΙ	ΠΗ	ΝΟΥΣ
ΟΣ	ΧΟΣ	ΣΙ	ΝΟΣ	ΑΙ	ΣΙ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα ἑξ ὑποταμῶν τῆς πα- λαιᾶς Ἑλλάδος.

Δύσεις τοῦ 4ου φύλλου

α') Ἰδοὺ πῶς σχηματίζονται τὰ ἑξ τρίγωνα:

β') Ἀμφοκίος. Μαλιακός. Λακωνικός. Καλ- λωνός. — γ') Homme-Pomme.

α. (Κ. Π.) Δοξασιμένο Κιλκίς, α. (Κ. Π.) Σκλαβωμένο Έλλην α. (Α. Δ.) Κῦμα τοῦ Βοσπόρου, α. (Α. Δ.) ἡ Φιλομαθὴς α. (Α. Ρ.) Διηγήσεις τῶν Συνδρομητῶν, α. (Ε. Γ.) 'Ελεύθερος Σουλῶτης, α. (Α. Γ.) 'Εκπορθήτης τοῦ Μιζανίου, α. (Θ. Σ.) Δοξασιμένη Γαλανόλευκη, α. (Σ. Α.) Καρναίτις, α. (2—Σ) Χουσαίλις, α. (Χ. Π.) 'Ετασις τοῦ 'Ιδεώδους, α. (Κ. Σ.) Μανιώδης Γραμματοσυλλέκτης, α. (Α. Ε.) 'Ηλιοβασιλευσα, α. (; ;).

'Αναγεώσεις Ψευδωνύμων: 'Ερετικὸς Λέων, α. Κῦμα, α. Αἰλίκια, α. Τρελλή Ναυτοπούλα, α. Παυλῆλιος 'Ενωσις, α. Ναυτοπούλου Κεφαλληνίας, α. Κυριατίσσα Κνανόλευκος, α. Γλυκεῖα Αἴρα, α. 'Ενδοξος 'Αερονάτης, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ἡ 'Ελλάς τοῦ Κωνσταντίνου (0) μὲ 'Απελευθερωθεῖσαν 'Ελλάδα, Τροπαιοῦχον 'Ελλάδα, Μεγάλην 'Ελλάδα, 'Ηρωϊκὴν Σάμον. — ἡ Δοξασιμένη Γαλανόλευκη (0) μὲ Φρόνιλον, Λέοντα τῶν 'Ιωαννίνων, Αὐτόνομον 'Ηπειρον, 'Ενδοξον Σούλι, 'Ηρώα τοῦ Δοξίου, 'Ηρώ τῶν 'Αεροκεραυνίων, Φλοῖσθον τοῦ Δρόνου, 'Ηρώα τοῦ Μιζανίου, Ποιγίλισσαν τῶν Δολαφίων. — ἡ Παυλῆλιος 'Ενωσις (0) μὲ Βασίλειον Βουλγαροκτόνον, Γαλιανὴν Χωτοπούλαν, Μικρὰν 'Αθηναίδα.

'Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: 'Ενα Βολιωτάκι (εὐχαριστῶ 'ἔσταιλα) Γιαννάκιον Β. Π. (περιεργον αὐτό, διότι τὰ φύλλα κάθε πόλεως ὅλα μαζί· εἶσαι καλὸ παιδί, ἀφοῦ ἡ μόνη σου ἀπόλαυσις εἶνε ἡ Διάπλασις) Μεγάλην 'Ελλάδα (ἔσταιλα) Παναγιώτην Γ. Π. (εὐχαριστῶ) σοῦ 'ἔσταιλα γρυσσοδέτους τοὺς τόμους 1910 καὶ 1911) Στάνλεϋ (ἔλαβα, αἱ παραγγεῖλαι ἐξετελέσθησαν, εὐχαριστῶ πολύ) Σ. Μακρυμύχ. (ὄχι, μὲ δὲλεπτον δὲν κάνει· τὸ ΑΑ. εἶνε ἀπὸ τὰ συνηματικά της ὑπερρεσίας τῆς διεκπεραιώσεως· χαίρω ποῦ ἔγεινες καλὰ καὶ γράφεις μου) Αἰμιάντα Καλαμῶν (ὄχι, διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. μόνον ἐτίθει συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν) Παυλῆλιον 'Ενωσιον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, 'ἔσταιλα) Στεργίου τοῦ 'Ανέμου (ἐνεκα τοῦ πολέμου, δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἄλλο χαρτί· μεταχειρίζομαι ὅτι ὑπάρχει καὶ... ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ καὶ ἀπὸ χειρότερο!) Τρελλὴν Ναυτοπούλαν (ποῦ ἄμα ἀργήσῃ λίγο νὰ μὲ λάβῃ «τὴν πιάνει ἄλλο ποῦμα»... 'ἔσταιλα) Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου (σὲ γέλασαν τὰ τελευτάκια φυλλάδια ἄργησαν νὰ τυπωθῶν καὶ ἄργησαν δι' ὅλους) Δοξασιμένην Γαλανόλευκην (τὸ ποίημά σου ἐνεκρίθη· ἀλλ' ἂν θὰ κληρωθῇ, διὰ νὰ δημοσιευθῇ, δὲν εἰμπορῶ νὰ τὸ ξέρω) ἐξείρεσιν δὲν κάμνω, διὰ νὰ μὴν ἀδικήσω κανένα· ἐν τῷ μεταξύ στέλλω μου) 'Ελλάδα τοῦ Κωνσταντίνου (ἔσταιλα) Γλαῦκον Μ. Β. (ὄχι, ἀκόμη δὲν τὴν ἔλαβα) Γενναίον Νηρον Στρατηγέτην (ὁ Στάνλεϋ τοὺς ἔκαμε τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ 25, σὺ 23, κοντὰ εἰσθε) Μεσοισιανὴν τοῦ Πόντου (ἔσταιλα) Βασίλιν τοῦ Βοσπόρου (ἡ παραγγεῖλαι ἔγεινε πρὸ 4 μηνῶν καὶ δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἐνεκα τοῦ πολέμου· δι' αὐτό, πρὸς τὸ παρόν, ἀγοραστῶν καὶ συνδρομητῶν τὰ φυλλάδια τυπώνονται εἰς τὸ ἴδιο χαρτί) Φάλτην τῆς Μεγαρχολίας (ποῦ ἔκαμε 30 τοὺς ἀγοραστὰς τού) Παντοκράτορα (ἔσταιλα) τὸ λάθος διωρθώθη) Αὐτόνομον 'Ηπειρον (τὰ εἴπαμεν, αὐτὸ δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ) 'Εξερευνητήν τοῦ 'Απείρου (ἀρετὰ καλὰ εἶνε, ἀλλὰ πολὺ ἐκτενὴ νὰ μοῦ στείλῃς συντομότερα· διὰ «κριτικὰς» ποῦ λέγεις, οὕτε τόπον ἔγω, οὕτε καιρὸν) Αἰρήνης Κλωνάρι (ἔσταιλα) Κροκυθαϊκὸν Διάβολον (ἔχει καλῶς) 'Ελληνίδα (γράφω μου λοιπὸν τώρα ποῦ ἡσυχάσατε) Γιγαντομάχον 'Ελληνα, Βουλγαροφάγον Εὐξέονον, Πηλέα κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7ην 'Ιανουαρίου, ἀπάντησάς εἰς τὸ προσεχές.

Τύποις 'Αδῆς 'Αθηνῶν ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΔΟΥ Πλατεῖα 'Αγ. Θεοδώρων.—2589

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φ.1,10· διὰ τὸ 'Εσωτερικὸν καὶ 1,30 διὰ τὸ 'Εξωτ.

Τόμοι 10 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηνητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1914

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: 'Αδετος φρ. 3 — Χρυσόδ. φρ. 6. Διὰ τὰς 'Επαρχ. ἄδετος 3,50, χρυσόδ. 6.50 Διὰ τὸ 'Εξωτερ. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελών: 'Αδετος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1914, ὧν ἑκάστος τιμᾶται:

'Αδετος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Δεκεμβρίου — Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης Μαρτίου.

64. Δεξιόγραφος

'Επίρρημα καὶ γράμμα
Καὶ μέγας ποταμὸς
'Ενοῦνται κ' ἐν τῷ ἄμα
Προβάλλει ἕνας θεός.

'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Απετέρου Νίκης

65. Στοιχειόγραφος

Κάτοικος Κράτους ἰσχυροῦ
'Εν γράμμα του ἂν βγάλῃ.
Πτηνὸν ὅπου δὲν τρώγεται
'Αμέσως θὰ προβάλλῃ.

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Αἰολικῆς Κιθάρας

66. 'Αναγραμματισμὸς

Εἶμαι πάθος, τὸ ὅποιον
Πρόσεξε νὰ κυριεύῃς
'Αν με ἀναγραμματίσῃς,
Τότε δὲν θὰ με πιστεύῃς.

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Φράουλας

67. 'Αστὴ

* * * Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστε-
* * * ρισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕ-
* * * τως, ὥστε νὰ γινώσκονται:
* * * * * ὁριζόντιως πτηνὸν τῆς αὐ-
* * * * * λῆς, καθέτως ἀρχαῖα βα-
* * * * * σιλόπαις, διαγωνίως δὲ
* * * * * βασιλεὺς τῆς Σπάρτης καὶ
* * * * * ἡρώς ἡμίθεος.

'Εστάλη ἀπὸ τὴν Μανιώδη Ταξιδιωτίσσαν

68. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 = 'Αρχαῖος θεός.
2 1 2 3 = 'Υγρόν.
3 5 6 7 8 = 'Αρχαῖα πόλις.
4 6 7 = 'Επίρρημα.
5 1 1 2 3 = Ζῶον.
6 5 6 7 = Ρῆμα.
7 2 8 = Τροφή.
8 7 4 = Πρόσωπον τῆς Π. Γραφῆς.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πληγωμένου 'Ηπειρώτου

69-73. Μαγικὸν γράμμα

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἀνεῖ ἀναγραμματισμοῦ, ἀλλὰ τόσαι λέξεις:

πῶς, βόμβος, δάσος, πόρος, βωμός.

'Εστάλη ὑπὸ 'Ισμήνης Β. Χατζηκωνσταντίνου

74. Ποικίλη ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον ζωγράφον:

1. 'Αρχαῖα βασιλόπαις. 2. Τύραννος. 3. 'Αδελ-
φὸς τῆς πρώτης. 4. 'Αρχαῖος θεός. 5. 'Όρος
τῆς Φρυγίας. 6. 'Πρὸς ἡμίθεος. 7. Μέγας
γλύπτης ἀρχαῖος.

'Εστάλη ὑπὸ 'Ιουλίας Β. Χατζηκωνσταντίνου

75. Φωνηεντόλιπον

μτρ - τς - ντς - * - κνμ

76. Γρίφος

πολ

πολ

'Αν 'Πραν Δράκας

πολ

πολ

'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Υποδούλου 'Ελληνίδος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[1Ε' - 7]

Ανταλλάσσω γραμματόσημα πανταγρόθεν. 'Αντα-
ποδίδω Κυπριακὰ καὶ ξένα. Ζητοῦνται ἀντι-
πρόσωποι. — Σταῦρος Μιχαηλίδης. 'Αγγλικὸν
Τηλεγραφεῖον, Λάρνακα (Κύπρου).

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλ-
λαδίων, ἐλήφθησαν ἀπὸ 31 Δε-
κεμβρίου μέχρι 7 'Ια-
νουαρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Δημ. Ορ. Κατσάρης, Γ. Κολυβάς,
Γ. Χ. Πουλάρης, Ν. Κοντογιάννης, Φανή Α. Κοι-
κῶνη, Θ. Ν. Φραγκιάς, 'Αθ. Διακάνης, Π. Γ.
'Αντωνόπουλος, 'Ενας χωρίς ὑπογραφήν, 'Αναστα-
σία Διακάνη, Ερ. Κ. Χόν, 'Ανδρ. Καπερώνης,
'Αντ. Σταυρόπουλος, Φεγγαριάτικη 'Ακτίνα, Μα-
τωμένο 'Ηλιοβασιλευσα, Π. Ν. Παναγιώτου, Χρ.
Σ. 'Αμπατζόπουλος, Αἰλη Καλογεροπούλου, 'Αμα-
λία Τσάγ.

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Μεγάλη 'Ελλάς.
ΑΙΓΙΝΗΣ: Μικρὸς Παναγιώτης.
ΑΡΓΟΥΣ: 'Αγ. Χρ. Λιγδάς.
ΒΟΛΟΥ: Γ. Α. Μουκάκος, Μλ. Πορφυρογέ-
νης, 'Ανδρ. 'Αθ. Καρμυλίνης, Χ. Ν. Μιχόπουλος,
Ι. Β. Παπαθανασίου, Εσπ. Ν. Κουτσουβέλης, Ν.
Ν. Πορφυρογένης, 'Αλ. Γ. Παναγιωτοπούλου.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Πιπίνα Β. Τζωρτζάκη. Χαρ. Α.
Περδικάρης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Γ. Θ. Κόντος, 'Αθ. Πα-
παστερίου.

ΙΟΑΚΗΣ: 'Ανδριάντα Α. Κασσιανού. Βασιλική
Ν. Λεσβίου.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κυματοβόλος Ποσειδών. Χοῖμ
Ι. Λευ. Κ. Σταυρίδης.

ΚΑΒΑΡΝΗΣ: Αἰσθητὴς τῆς Πατρίδος, 'Αναστ.
Σ. Βαλατιώγλου.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Β. 'Αστεριάδης.

ΛΑΡΝΑΚΟΣ: Παυλῆλιος 'Ενωσις.

ΠΑΤΡΩΝ: Γλαῦκος ὁ Πατριῶς, Μαντίνα Πα-
παγιαννοπούλου, Πατριὸν Ναυτοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Μικρὸς Εὐελπίς, Κ. Χρυσοχοῦδης
Π. Ν. Φοίβας.

ΣΥΡΟΥ: Ν. Ι. Βάτης.

ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Γεώργ. καὶ Καλυψὼ Ι. Καλ-
λιώρα.

ΤΡΙΦΟΛΕΩΣ: Γέρος τοῦ Μωριά, Ν. Βα-
σιλόπουλος.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: 'Αν. Χρ. Λεμπέσης.

ΧΙΟΥ: Στάνλεϋ, Εὐάγ. Δ. Σεραφεῖμ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων τὴν λύσιν τὰ δυνάματα ἐτήθησαν
εἰς τὴν Κληρωτὶδα καὶ ἐληφθῆσαν οἱ ἐξ ἑ δύν
ΧΑΡΜ Ι ΛΕΥΡ' ἐν 'Ιωαννίνους, καὶ ΠΑΤ' ΑΓΙΟΥ-
ΤΗΣ Ν. ΦΟΙΒΑΣ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ὅποιοι ἐνεργά-
φησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Φεβρουαρίου.